UNIVERSALA KONGRESO DE ESPERANTO
92a UK
JOKOHAMO
4-11 de aŭgusto
2007

Ondas Jokohamo

posta numero
2007-08-25, sabato
redakteja retadreso:
ondas@jei.or.jp

KONGRESA KURIERO DE LA 92A UNIVERSALA KONGRESO EN JOKOHAMO, JAPANIO

Saluto de la nova prezidanto en la Solena Fermo

Probal DAŜGUPTO

Karaj kongresanoj,

Permesu al mi komenci per simplaj dankoj.

Vice de la nova UEA-estraro kaj el mia propra koro mi dankas Renaton CORSETTI, la estraron ĵusan, kiun li prezidis, kaj la aliajn antaŭajn prezidantojn surpodie. Humphrey TONKIN estis la prezidanto en 1977, kiam mi ekaktivis en la movado. LEE Chong-yeong estis la dua azia prezidanto de UEA, post nia unua, Hideo YAGI, kiu forpasis en 1964, longe antaŭ nia tempo.

Sincere kaj aziane dirite, mi petas la benojn de tiuj eksprezidantoj kaj de la eksestraro. Benoj, tro azia vorto, faras el ili altajn guruojn, kiuj ne moviĝas. Bondeziroj, tro eŭropa vorto, farus el ili saltajn kanguruojn, kiuj tro moviĝus laŭ la ritmo de la mandatoj, kaj kies mentorecon mi ne rajtus premisi kiel konstantaĵon.

Sed mi estas aziano. Mi jes premisas la konstantan benemon de pliaĝuloj – de KONISI Gaku, aŭ Tacuo HUĜIMOTO, aŭ Krizantemo, aŭ SYÔZI Keiko, YAMASAKI Seikô. Mi ne nomas miajn eŭropajn aŭ usonajn pliaĝulojn, kiujn tia eksplicitigo embarasus, ĉar paroli pri iliaj benoj aŭ mentoreco ŝajnus al ili tro forte jesi la hierarkion aŭ tro facile nuligi la plue akiritajn liberojn de la okcidento. Efektive, miaj okcidentaj gekolegoj pravus, dirante, ke mi ne povas sincere peti benojn de ili, ĉar tiu esprimo perfidus la etoson de miaj dumvivaj rilatoj al ili – rilatoj diversaj, kaj rilatoj neniam kanguruaj, sed ankaŭ certe ne guruaj. Simile, mi devas konfesi, ke la uzo de la Esperanta vi-pronomo, eĉ pli demokratia ol en la plimulto de la eŭropaj lingvoj malfortigas mian benoricevan senton ankaŭ rilate al miaj japanaj pliaĝuloj. Zamenhof instruis al ni, ke al ĉiu, ĉiuj kaj ĉio ni diru ĉiam nur "vi". Se mi "ci"-dirus al Usui-kun kaj moŝtige, majuskle "Vi"-dirus al Syôzi-san aŭ Yamasaki-san, mi reproduktus en Esperanto tiajn malsimetriajn, kiujn la japana havas komume kun mia gepatra bengala lingvo.

Resume, mi sentas min aziano, kaj do ne tute senplie egala al miaj okcidentaj pliaĝuloj: mi atendas de ili ion benecan, kvankam ne tute benan. Aliflanke, mi estas neĝisosta aziano, kaj tial ne estas senplie partoprena en la japanaj hierarkioj. Iam GOTOO Hitosi komentis, ke nur en Esperanto li povas diri, ke YAMASAKI Seikô estas inter liaj amikoj. Neniu japana vorto por amiko povus valide kaj verdire esprimi tiun rilaton en lia gepatra kulturo. Mi volas eĥi tiun perceptan konstaton de amiko Gotoo. Li kaj Yamasaki-san – kvankam mi kun plezuro uzas tiun "san" – estas amikoj miaj, de kiuj mi multon lernas, kaj ĉe kiuj mi ja sentas la pliaĝecon de Yamasaki-san, tamen ne irante ĝis la ekstremo guruigi lin.

Vi eble ŝokiĝas kaj demandas vin: kial do tiu ĉi prezidanto sur publika podio regalas nin per konstatoj de sentoj pri personaj rilatoj?

Pardonu. Mi esperas, ke vi komprenos tuj, ke mi fakte provas kontribui al la kongresa temo. La aventuro de Esperanto kiel kultura neŭtralilo estas ankaŭ la eksperimentoj de István ERTL per majuskligo de v en iuj siaj vidiroj, estas ankaŭ la propono de IZUMI Yukio en 1982 alparoli pliaĝulojn per insistaj sinjoro kaj sinjorino por traduki la japanan sufikon "san" aŭ la altan vi-pronomon "anata", kaj aliaj osciloj de niaj diversaj esprimoj de reciprokaj estimosentoj. Ni ne rajtas difini mezon kaj senpacienci ordoni al la oscilado, ke ĝi haltu ĉe tiu mezo por ke ni mezuru la justecon kaj realigu la idealon en de ĉiuj sekvota lingva regularo, obeota de la ideala, meza esperantista sentosistemo. Ne tiel funkcias la fiziko de la osciloj. Ne tiel pulsas la koroj.

Per tiu tuŝo sur la klavon de koroj, mi rapide memorigas vin pri mia salutomesaĝo en la kongresa kuriero. Mi ne havas la tempon por ĝin ripeti ĉi tie, sed temis pri la konkreta socia helpemo de la esperantistaro kiel konsistiga eco de nia lingvanara idealo. Rimarku, mi petas, ke nian lingvon tre ofte lernas

dektrijaruloj kaj sepdektrijaruloj. Malofte lernas ĝin tridekjaruloj. Lingvanaro plenplena je tre junaj kaj sufiĉe maljunaj homoj evidente devas reliefigi la interhelpemon ene de la komunumo. Tiu fluo ofte superfluas en aliajn kanalojn kaj aligas nin al aliaj socihelpaj impulsoj ankaŭ ekster la uzantaro de Esperanto kaj ankaŭ preter la lingva demando. Sed la ĉefa fakto pri ni estas la specifa sperto de Esperantujo. Kia do estas tiu sperto kaj kiel ni povas tiom lerni de ĝi ke tiu lerno povas transporti nin al la necesaj novaj memkomprenoj?

Ni spertas en Esperantujo la veron, kiun esprimas la japana proverbo TASUKE WA HITO NO TAMENARAZU, "La helpo ne estas por la aliaj". La interhelpaj rilatoj inter individuoj, el kiuj multaj estas aŭ tre junaj aŭ tre maljunaj kaj kiuj ofte alikiale malhavas fortan memfidon, faras el ni komunumon, kiu estas palpeble pli forta, ol multaj el ĝiaj individuoj. Aludante al tiu forteco de nia komunumo, mi ne provas elvoki ĉe vi naivan bildon de baldaŭa fina venko. Mi intencas tiri vian atenton al la intensa ĝojo, kiun mi spertas, renovigante niajn amikecojn, malgraŭ tiom da faktoroj, pro kiuj sobra aŭ objektiva taksmaniero instigus nin antaŭdiri baldaŭan disfalon de ĉiuj niaj kunestemoj kaj kunagemoj. La povo ĝoji estas grandega forto. Ni havas ĝin. Tio ĉi estas tre grava. Pro tre komplikaj teoriaj kialoj. Mi esperas klarigi ilin en artikoloj en la revuo, kondiĉe ke Stano MARĈEK konsentu aperigi ilin kune kun la teoria spico kondiĉe ke vi konsentu draŝe kritiki ilin, kaj kondiĉe ke el tio naskiĝu nova kompreno de UEA.

Mi volas, kun via helpo, plifirmigi niajn instituciojn kaj miajn celojn, sed rekompreni ilin pli kongrue al niaj aktualaj realaĵoj. Farante tion, ni foje bezonos malsimple pensi kaj debati. Sed ne sur la podio dum ferma solenaĵo post bonega semajno da debatado pri bonege formulita kongresa temo, pri kiu ni pensu plu, survoje al niaj tre diversaj hejmoj. Koran dankon al tiu ĉi agrabla urbo, lando, regiono. Koran dankon al Unuiĝintaj Nacioj, kiuj deklaris 2008 kiel la Internacian jaron de la lingvoj – ni devos grande fuŝi por ne profiti de tio. Koran omaĝon al miaj kapablegaj samskipanoj. Mi admiras en Claude la senlacan atentadon al la kunmeto de la mikraj kun la makraj realaĵoj en nia kulturo, en niaj kongresoj, en niaj sistemoj, en la eduko kiu ĉie tie niĉas. Mi admiras en Ranieri la juran, strukturan vizion ligitan al vasta kaj profunda konaro en kaj ekster la movado. Mi admiras en Barbara ne nur la legendajn pintojn de Pola Radio sed ankaŭ ŝian konegon de la informa endaro. Mi admiras en Horisan lian sindediĉon al kaj rigoran enplektitecon en la orientazia projekto ĝiskovi la aliajn aziajn movadojn. Mi admiras en José la kombinon de naturscienca rigoremo kun socia konscienco trempita en la historio de niaj sudaj landoj. Mi admiras en Loes la kombinon de financa-administra precizemo kun la sentiva kono de individuoj kaj apartaĵoj. Mi havas nenion por kontribui al ilia kolektivo krom la emon konstante aŭskulti ilin ĉiujn kaj la CO-kolegojn kaj mianivele, eble nur meznivele, kolekti la kolektivon. Mi petas vin kunadmiri ilin kun mi! Fartu bone kaj vojaĝu senmalglataĵe! Ĝis nia Unujariĝo, ĝis Roterdamo! Vivu Hector HODLER! Vivu la posta jubileonto, nia Zamenhof!

La 92-a Universala Kongreso de Esperanto finiĝis!

En la Solena Fermo, la 11-an de aŭgusto, Osmo BULLER, ĝenerala direktoro prezentis podianojn. Poste ĉeestantoj preĝis silente por la forpasintaj honoraj membroj: William AULD kaj YAMAZOE Saburô.

Sekvis **Premio de Deguĉi** al Duilio MAGNANI (Italio), kiu malavare subtenis esperantistojn kaj neesperantistojn en evoluantaj landoj, **Subvencio de Cigno** al Kuba Esperanto-Asocio, kiu eldonis longe atendatan lernolibron, kies ĉefa verkanto estis Julián HERNÁNDEZ, kaj al UEA pro Agado "Lingvo de Paco", kiu helpas la aranĝon en 2008 de kunveno de esperantistoj apartenantaj al ĉiuj landoj kaj al ĉiuj religiaj grupoj de la Meza Oriento, en Armenio, por ekestigi dialogon inter ili, **Trofeo Fyne** al Unuiĝo de Francaj Esperantistoj, **Diplomoj pri Elstara Agado** al la germana Interkultura Centro Herzberg.

Sekvis anonco pri la rezulto de la Oratora Konkurso kaj honorigo: la unuan gajnis Rolf Peter FANTOM el Britio, la duan WANG Shanshan el Ĉinio kaj la trian SONG Ho-young el Koreio.

Sekvis raporto pri la kongresaj laboroj fare de la nova ĝenerala sekretario, Barbara PIETRZAK, kaj kongresan rezolucion legis USUI Hiroyuki.

Post muzika paŭzo, en kiu pianon ludis TAZIMA Mayuko, okazis Ferma parolado de la nova prezidanto Probal DAŜGUPTO. Clay MAGALHAES, KKS, voĉlegis nomojn de LKK-anoj kaj vic-anoj, kaj invitis ilin sur la podion. Ĉar helpantoj de la kongreso estis pli ol 200 personoj, li ne povis prezenti ĉiujn, kaj do aliaj ekstaris en la halo.

Okazis invito al la UK 2009 en Bjalistoko, Pollando, fare de la urbestro Tadeusz TRUSKOLASKI

en flua Esperanto. Post tio la kongresa flago estis transdonita de SIBAYAMA Zyun'iti (Jokohamo) al Ans BAKKER (Roterdamo). Poste sur la podion venis partoprenantoj kaj zorgantoj de la Infana Kongreseto kaj Infanvartejo, kaj ili kantis kaj prezentis sin.

Post kantado de la Himno la prezidanto fermis la kongreson per martelbato.

De Jokoh-**amo** al Roterd-**amo**, jen du amoj!

Internacia Arta Vespero

08-10, vendrede okazis Internacia Arta Vespero, en kiu prezentis sian artaĵon jenaj personoj aŭ grupoj:

1. Verda Koncerto (grupo el Koreio): instrumenta muziko;
2. Hortensio (CHOI Yun-huy el Koreio): korea danco;
3. Nova Erao (grupo el Brazilo): kantoj kun gitaro;
4. Daniel XAVIER HADDAD (el Brazilo): kantoj;
5. IKAI Yosikazu, NAGAI Hiroyuki, SIOMI Motohiko (el Japanio): muziko per okarino kaj fajfado;
6. Gomolickaite-Grudzinskaite (el Litovio): fluto;
7. YAMAZAKI Machiko (el Japanio): Danco pri surmetado de kimono;
8. KIMURA Sonoko (el Japanio): klasikaj kantoj kun pianoakompano de TANAKA Teiiti;
9. Klarita VELIKOVA (bulgarino el Britio) kaj Amerkeshev RUSTEM (kazaĥo el Koreio): Tekkjono, danceca korea batalarto;
10. Korusa Grupo gvidata de ONO Tadahito (el Japanio): kantoj japanaj;
11. Gao (el Ĉinio): saniga danco el Taj-ĉi;
12. Vida JERMAN (el Kroatio): deklamado;
13. Internacia koruso (el diversaj landoj): koruso;

Rezultoj de la Belartaj Konkursoj

08-10, vendrede, la rerezultoj de la Belarta Konkusro estis publikigitaj.

POEZIO

1. Unua premio: Anja KARKIAINEN (Finnlando) pro "En ambaŭ";
2. Dua premio: Michael CAYLEY (Britio) pro "Memoroj";
3. Tria premio: ne aljuĝita.

Partoprenis 30 verkoj de 16 aŭtoroj el 13 landoj.

PROZO

1. Unua premio: Tim WESTOVER (Usono) pro "Ruĝvela ŝipo";
2. Dua premio: Lena KARPUNINA (Rusio) pro "La botoj";
3. Tria premio: Sten JOHANSSON (Svedio) pro "Frotvundo".

Partoprenis 24 verkoj de 13 aŭtoroj el 11 landoj.

ESEO

1. Unua premio: Geoffrey SUTTON (Britio) pro "Pri la periodoj de la Esperanto-literaturo";

2. Dua premio: Paulo S. VIANA (Brazilo) pro "Psiko-memhelpa literaturo: utila? senutila? malutila?";
3. Tria premio: Tony DEL BARRIO (Hispanio) pro "La normala lingvo".

Partoprenis 8 verkoj de 6 aŭtoroj el 5 landoj.

TEATRO

1. Unua premio: ne aljuĝita;
2. Dua premio: Brian E. Drake (Usono) pro "Koroj en mallumo";
3. Tria premio: ne aljuĝita;

- Honora mencio: Stefan MACGILL (Hungario) pro "La aŭto-mato".

Partoprenis 2 verkoj de 2 aŭtoroj el 2 landoj.

INFANLIBRO DE LA JARO

- Eldonejo "Éditions Pour penser á l'endroit" pro la libro "Ĉio fareblas de Aline de Pétigny", tradukita de Martine kaj Christian Riviére.

Partoprenis 5 verkoj el 5 landoj.

KANTO

Unua, dua, tria premioj: ne aljuĝitaj;

- Honora mencio: Dina LUKJANEC (Kazaĥio) pro "La urbo ora".

Partoprenis 8 verkoj de 4 aŭtoroj el 4 landoj.

Nova aliĝinto

1901Kamijama Seiĵi/ Mizukuti-tyo 5-50-401, Atami-si, Sizuoka-ken, 413-0016 Japanio

Dankon pro la mesaĝoj!

Pro reta *Ondas Jokohamo* ni ricevis multajn mesaĝojn al la kongreso. Ni bedaŭras, ke ni ne povas prezenti ĉiujn mesaĝojn. Ĉar n-ro 4 en la reto estis tro grandkvanta, multaj sendis plendojn. Ni do plimalpezigis ĝin. Bonvolu reprovi!

el Francio

Ni volas ĉi tie gratuli la LKK-anojn kiuj proponas al esperantistoj, kiuj ne povas nun ĉeesti la UK-on, rete sekvi la UK-ajn okazaĵojn. Tiel, de malproksime, ni povas ĉiutage iom partopreni la UK-on dank'al viaj retaj kurieroj *Ondas Jokohamo* kaj ankaŭ la bonkvalitaj fotoj. Krome ni vidis ke, en la kongresa kuriero n-ro 2 kaj sur foto nomata "Komunika servo", du personoj profesie filmas. Ĉu vi intencas eldoni kongresan filmon ? Estos bone.

Geneviève kaj Maurice GOURICHON

el Pollando

Bonvolu transdoni miajn gratulojn al ĉiuj estraranoj novelektitaj kaj tutspeciale al Barbara PIETRZAK, la nova ĝenerala sekretario de UEA.

Andreo PETTYN <a.pettyn@wp.pl>

el Hispanio

Saluton. De malproksima Hispanio mi gratulas la kongresanojn kaj specife la bultenon *Ondas Jokohamo* kiu permesas la neĉeestantojn ĉeesti. Mi salutas la konatulojn kaj deziras, ke novaj interesatoj esperantistiĝu.

Jose SALGUERO.

el Latvio

Virtuala ĉeesto, kvazaŭ realeco. Ankaŭ ĉeestate neeblas partopreni en ĉiuj eroj de programo. La bilda galerio apudas kun folio *Ondas Jokohamo*, kaj belege ilustras procedon. Restas sekvonta paŝo por UK, ĉar teknikaj rimedoj tion jam solvas – organizi laŭvican UK en du aŭ tri lokoj de la terglobo, samtempe sub unu laŭvica nomero. La mondo ekmiregos. Kelkfoje alkreskos kvanto de partoprenontoj, pli simple kaj facile estos solveblaj demandoj de enloĝigo, uzota trafiko, ktp. Por UEA restos nur problemo koordini agadon kaj por estraro solvi trafikproblemon por ĉeesti en ĉiuj lokoj de kurenta UK. Ideo, kvankam freneza tamen realigebla, kaj neimageble propagandos Esperanton. Ĉu ni aprobu?

Jazeps SHLARS

el Makedonio

Estimataj samideanoj, geesperantistoj je la tuta mondo, ĉeestantoj en 92-a UK en Jokohamo, Japanio je mia nomo, kaj je la nomoj de geesperantistoj el Makedonio mi deziras al Vi sukcesan kaj fruktodonan laboron dum la kongresaj tagoj!

Viktor GALESKI

el Ĉinio

Mi dankas al vi. Mi konsentus, se vi tute aŭ resume volus aperigi mian legantleteron. Mi konscias, ke mia kontribueto aldonus malmultajn bajtojn al venonta eldono de *Ondas Jokohamo*. Ĉu papera spaco permesos?

Ueli Haenni

el Urugvajo

Mi gratulas vin pro la laboro informi al la esperantistaro la okazaĵojn en la UK. Mi ĝoje informiĝis pere de ĝi, kaj povis miavice informi al niaj aŭskultantoj el Radio Aktiva, kiu disaŭdigas interrete 24 horojn tage, informante pri la diversaj aferoj rilate al nia lingvo. La pasintan monaton mi vojaĝis al Brazilo por elsendi rekte de tie, la landan brazilan kongreson. Tiam ni povis disaŭdigi ne nur raportojn kaj intervjuojn, sed ankaŭ plurajn prelegojn kiujn mi sonregistris kaj sendis interrete al nia lando por disaŭdigo. Bedaŭrinde, estis neeble partopreni la plej gravan kongreson de nia movado, la UK, sed ni bone sukcesis informi al aŭskultantaron danke la servon ke vi plenumis. Pro tio ni tre dankas kaj gratulas pro la bonega tasko plenumita.

Sonia RISSO el Radio Aktiva
<http://radioaktiva.esperanto.org.uy>